

Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Ririro

De grote overstroming

Het was midden in de winter en midden in de nacht toen de Watersnoodramp van 1953 toesloeg. Een jong meisje, Maria, wiens familie op een boerderij in Nederland woonde, werd plotseling gewekt door het geluid van stromend water. Ze zag dat het water, door de brievenbus, naar binnen kwam en steeds hoger steeg. "Papa, wat is er aan de hand? Wat is al dat water?" vroeg Maria, haar stem trilde van angst.

"We moeten nu naar het dak!" antwoordde haar vader, zijn stem krachtig en dringend. "Grijp alle warme kleren die je kunt vinden en laten we gaan!" Maria en haar familie pakten snel wat ze konden en klommen naar het dak. Ze waren allemaal ijskoud

in de koude winternacht en ze konden de verwoesting overal om zich heen zien. Hun dieren, hun werktuigen en zelfs de naburige huizen werden weggevaagd door de overstroming.

"Oh nee, kijk naar onze koeien! Ze verdrinken!" riep Maria's moeder uit, terwijl de tranen over haar wangen stroomden.

"We moeten kalm blijven, we verzinnen wel iets", stelde vader haar gerust.

Ze konden met niemand communiceren omdat er geen moderne technologie bestond en het telefoonnetwerk beschadigd was door de overstroming. Ze konden alleen maar hulpeloos toekijken hoe hun boerderij en hun dorp werd vernietigd.

"Het is zo koud, ik ben zo bang", zei Maria klappertandend.

"Het komt wel goed, dat beloof ik", zei haar vader terwijl hij haar dicht tegen zich aan trok.

Gelukkig werd de hele familie gered door de soldaten die de mensen kwamen redden. Ze waren blij dat ze er levend uit waren gekomen, maar ze waren ook verdrietig om het verlies van hun boerderij en de vele slachtoffers in hun dorp. Ze verhuisden en bouwden een nieuw leven op in het oosten van Nederland, maar elk jaar keerde de familie terug naar hun oude dorp om zich de catastrofale gebeurtenis te herinneren.

"We zullen nooit vergeten wat hier is gebeurd, maar we moeten doorgaan en een nieuw leven voor onszelf opbouwen", zei Maria's vader met vastberadenheid in zijn stem.

Het verhaal van het overleven van de familie en de tragedie van de watersnoodramp werd van generatie op generatie doorgegeven en herinnerde ons aan de kracht van de natuur en het belang van voorbereid zijn op rampen. Maria en haar familie zijn nooit de nacht vergeten die hun leven voor altijd veranderde, maar ze waren dankbaar voor elkaar en de kracht en veerkracht die ze in elkaar vonden.